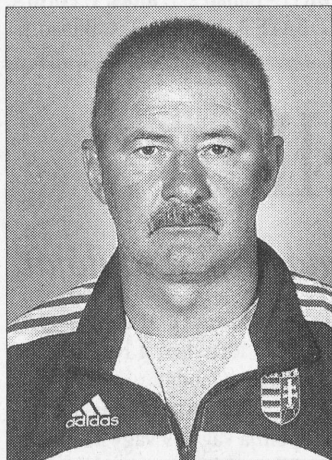

Új rendszerben régi szellemiség

V Í V Á S

■ FÁBIK TIBOR

Erősen valószínűsíthető volt a nyári, kazanyi vívó-vb után, amelyen csupán egy bronzérmes szereztünk (férfikardcsapatunk), hogy a malórnek lesz utóhatása, és lett is. A Magyar Vívószövetség elnöksége átalakította a szakvezetés struktúráját, és a szakági vezető-

Udvarhelyi Gábor

edzők fölé szövetségi kapitányt rendelt, visszatért a 2005-ig jól működő sémához. A kormányrúdhöz Udvarhelyi Gábor, a férfi-párbajtőrözők eddigi főnöke került. A 61 éves szakvezető hosszú ideje meghatározó alakja a magyar vívásnak. Nagy Tímea az ő tanítványa volt, amikor 2000-ben győzött Sydneyben, a csapatban olimpiai ezüstérmes és világbajnok Kovács Ivánnak ő adta kezébe a párbajtőrt. Tavaly férfi-párbajtőr-csapatunk vb-arányában nem csak vezetőedzőként vállalt részt, az együttesből az idén

egyéni Eb-címet szerzett Rédlí Andrásnak ő a mestere.

„Ahhoz, hogy az olimpiai kvalifikációban eredményesek legyünk, egy irányba kell elmozdítani a magyar vívást, és összefogásra lesz szükség a szakágak, az edzők, a versenyzők részéről. Az első számú szempont a kvótákért harcoló csapataink és a reménybeli egyéni indulóink maximális támogatása” – hangsúlyozta Udvarhelyi, akinek a munkáját vezetőedzők segítik, s a kapitány alakított a névsoron. A férfipárbajtőrt Gelley István, a nőit Kovács Iván, a férfi kardot Somlai Béla, a női kardot Pézsa Tibor, a női és férfitőrt pedig egy személyben Érsek Zsolt irányítja vezetőedzőként. Kovács Iván és Somlai Béla eddig is betöltötte ezt a posztot.

Az olimpiai és világbajnok Pézsa Tibor – az 1964-es tokiói ötkarikás játékok kardvívó egyéni aranyérmese – 78 évesen (!) került vissza a válogatotthoz, évtizedek után, ám a legendás mester egyáltalán nem ül a babérjain, a Városmajorban vezeti a nevét viselő utánpótlás-nevelő vívóakadémiát. „Közel a nyolcvanhoz is mindennap ott vagyok a vívóteremben, és a régi nagyok közül utolsó mohikánként a hajdani magyar kardvívás szellemiségét szeretném átültetni a mába. A beosztott edzőktől a precíz, minőségi munkát követelem meg, ami új lesz nekik, de ez az egyedüli helyes út, és nekünk megvan az irányunk, megvannak a hagyományaink” – választa ars poeticáját Pézsa Tibor, aki a Világkupa-versenyekre már nem utazik el, de szavai szerint a szeme és a füle ott lesz.

Ha feleannyi magyar sikert lát, mint anno, nem leszünk rosszak.